

[Ih Nørlund.]

i Belgien, hvor det da kan oplyses over for kristeligt folkeparti her, at de kristelige dernede er ganske overordentlig stærke i deres protester. Jeg ved ikke, hvorfor man er mere kristelige i Belgien, end man er det her.

Men det, som er det afgørende, jeg godt vil fremhæve, er, at her har vi jo at gøre med et skridt, hvor der kunne være foretaget noget helt andet. Jeg synes, det virker lidt besynderligt, når det i fremsættelsestalen siges, at dette er en effektiv videreførelse af afspændingspolitikken. Den undskyldning har vi jo hørt, hver gang der skulle køres sådan en sag igennem, men det, som ministeren indrømmer, og det er ikke indrømmet tidligere, er, at der helt klart er tale om noget, som man kalder en NATO-forpligtelse. Det bestred man før eksisterede, og det sker altså på et tidspunkt, hvor man dog i Wien har forhandlinger i gang, som kunne give anledning til et initiativ i helt modsat retning, hvor man da i det mindste undgik oprustning, undgik en fastlåsning i denne situation og netop prøvede på at tage et initiativ, inden man gik til dette skridt, som kunne gå ind i de europæiske forhandlingers sammenhæng, som foregår dér. Hvis noget skaber usikkerhed om viljen til at gennemføre afspændingspolitikken, så er det jo i og for sig, at man optræder på den måde, som man gør. Man går ind i århundredets våbenkøb lige på dette bestemte tidspunkt. Så meget mere, som disse forhandlingers resultat er noget af det mest afgørende for Danmarks videre muligheder og perspektiver, burde man have udnyttet netop denne situation til at handle tvært modsat, til at fremme den internationale afrustning.

Og den anden side af sagen er situationen, som den foreligger her i Danmark og i folketinget. Normalt er vi udsat for, at regeringen fortæller, at den kan ikke føre anden politik, fordi der er et borgerligt flertal her i tinget. Men sagen ligger jo oplyst sådan nu her, og det bør socialdemokratiet gøre sig helt klart, at hvis socialdemokratiet sagde nej, så var der et flertal for nej i denne sal. Det er jo det, der er fremgået af debatten, og hvis socialdemokratiet gjorde det, og hvis regeringen gjorde det, så kunne den være sikker på at få et bifald fra befolkningens

side — og måske en øget tillid, som man måske nok kunne ønske sig — et bifald netop fra de dele i befolkningen, hvor man for arbejderbevægelsens vedkommende og for venstrefløjens vedkommende burde være mest glad for at få bifaldet. Nu har I bifaldet fra helt andre sider.

Henning Philipsen (SF):

Det, der kalder mig på talerstolen, er simpelt hen indlægget fra repræsentanten for kristeligt folkeparti.

Det forekommer mig, at her ser man altså et parti, som aldeles ingen betænkeligheder har, når det drejer sig om anskaffelse af de mest morderiske tilintetgørelsesvåben, der overhovedet findes. Ingen betænkeligheder. Ingen betænkeligheder fra det parti, som den ene gang efter den anden, når det drejer sig om de fleste former for menneskelig adfærd, ingen grænser har for sin foragt, som yderligere udløses i lovforslag — jeg havde nær sagt både her og uden for tinget — når det drejer sig om abortlovgivning, når det drejer sig om svangerskabsafbrydelse, når det drejer sig om mange, mange andre ting.

Hertil yderligere, at man på intet tidspunkt fra kristeligt folkepartis side har set nogen som helst form for tilbageholdenhed, når det drejer sig om nedskæringsforslag over for hele befolkningen. Kristeligt folkeparti gav tilslutning til . . .

Formanden:

Ja, nu er det altså flykøb, forhandlingen drejer sig om.

Henning Philipsen (SF):

Det er dem, jeg kommer ind på.

Formanden:

Ja, det vil jeg håbe.

Henning Philipsen (SF):

Men flykøbene kan efter min opfattelse ikke adskilles fra den måde hvorpå partierne i øvrigt opfører sig til den øvrige lovgivning. . .

Formanden:

Jeg henstiller, at taleren retter sig efter formanden. Forhandlingen drejer sig om det forslag, der er på dagsordenen.